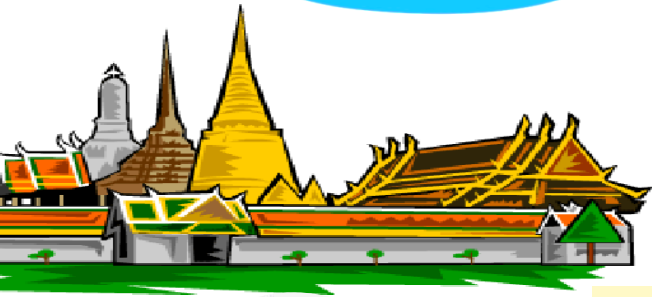

เรื่องเล่า “ก่อนสิ้นลม...”

นางสาวสุภาพร พิมพ์จันดา
หออภิบาลคุณภาพชีวิต

ผู้ป่วยหญิงนอนโรงพยาบาล เพื่อรับการฉายแสงแบบประคับประคองที่สมองจำนวน 10 ครั้ง

ผู้ป่วยมีบุตร 2 คน คนโตเป็นผู้หญิง คนเล็กเป็นผู้ชาย โดยได้ส่งบุตรสาวไปอยู่กับปู่ย่า และเลี้ยงบุตรชายคนเล็กเอง

ปัจจุบันบุตรชายทำงานรับจ้าง อยู่จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้ป่วยโดยนิสัยเป็นคนอดทน จิตใจเข้มแข็ง พึ่งพาตัวเอง ไม่รบกวนผู้อื่น ชอบปฏิบัติธรรมสวดมนต์และสมาทานศีล 5 ทุกวัน

การเจ็บป่วยครั้งนี้เชื่อว่าเป็นเรื่องของเวรกรรมในอดีตชาติ ส่งผลทำให้ป่วยเป็นโรคมะเร็ง จึงยอมรับกับการเจ็บป่วยและแผนการรักษา

...ในระหว่างการรักษาผู้ป่วยมักนอนไม่หลับ...

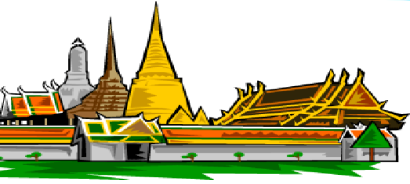
พยาบาลได้พูดคุยกับผู้ป่วยจึงพบว่า ผู้ป่วยต้องการอยากเห็นชายผ้าเหลืองของบุตรชายคนเล็ก อยากให้บวช เคยคิดจะจัดงานบวชให้บุตรชายแต่ยังไม่มีเงิน

จึงได้สอบถามผู้ป่วยว่า ถ้าทางพ.ช.ช่วยเหลือร่วมบุญในการจัดงานบวชให้ ผู้ป่วยยินดีไหม ผู้ป่วยยกมือไหว้ด้วยน้ำตาคลอ และกล่าวว่า “ขอบคุณมาก”

Last Wish....

ความปรารถนาครั้งสุดท้าย....

เรื่องเล่า “ก่อนสิ้นลม...”

นางสาวสุภาพร พิมพ์จันดา
หออภิบาลคุณภาพชีวิต

หลังจากนั้นได้ติดต่อไปที่บุตรชายและได้สอบถามเรื่องการบวชทดแทน
บุญคุณแม่ บุตรชายเต็มใจอยากบวชเพื่อแม่
ช่วงแรกวางแผนไว้ว่าจะบวชหลังออกพรรษา แต่ด้วยอาการที่
เปลี่ยนแปลง...

ประกอบกับผู้ป่วยฝันร้ายว่ามีชายร่างใหญ่จะมาจับไป จึง
ขอร้องว่า “อย่าเพิ่งรับข้าพเจ้าไปเลยขอบวชลูกชายก่อน”
ผู้ป่วยสีหน้าไม่สุขสบาย นอนไม่หลับ แจ้งพยาบาลว่า
“ขอบวชลูกชายเร็วขึ้นได้ไหม”

ทุกคนจึงได้ประสานงานกับเจ้าอาวาสและขอ
บวชในเย็นวันที่ 19 ต.ค.61 งานบวชผ่านไปด้วยดีมี
ทั้งญาติผู้ป่วย เจ้าหน้าที่ร่วมงาน

ผู้ป่วยขณะร่วมงานบวชปลื้มใจน้ำตาคลอ และ
ได้ให้พระเยียบผ้าเช็ดหน้าแล้วจะเก็บไว้จนเมื่อลม
หายใจวันสุดท้ายมาถึง...

Last Wish....

ความปรารถนาครั้งสุดท้าย....